

og der anlagde visse Statsanstalter, hvis Bekostning man dækkede derved, at det altsaa er en gammel, forgjent, uretfærdig Stat, saa maa man atter sige, at, hvis Nummer to er rigtigt, at det er Søfarten, Skatten paahviler, er Skatten saa uretfærdig, at den bør hæves. Saa svarer man: Men det er muligt, at den kun kan hæves saaledes, at den ogsaa kommer udenlandske Skibe til Gode. Jeg tror, at det er et bornert Standpunkt; jeg tror, at det er rigtigt, som man sagde i 1872, at de Lande, som unde vore Skibe den samme Vættelse som deres egne, maa vi unde lignende Begunstigelser hos os, og jeg tror, at dette vil gavne vort Samfund meget mere end de Penges, der kunne presses ud af fremmede Skibe ved en Fragtstat, der i Størelse ikke har noget Tilsvarende andre Steder. Jeg tror derfor, at, set fra alle Sider, er det rigtigt at komme til en lignende Afgjørelse som sidst, men jeg skal indbrømme de Herrer, at vi maa ikke stille vore Forventninger for høit. At tale om Sagen her i Salen er Et, at stemme for den og faae den gennemført er noget Andet — denne sidste Akt tror jeg, efter hvad jeg foreløbig har hørt, at de Herrer ikke ville være med til. Den sidste ærede Læser sagde, at han vilde kaste en venlig Blik paa Sømanden; men naar han dog ikke vilde være med til at siemne for Sømandens Interesser, giver jeg ikke Meget for denne venlige Blik. Jeg giver det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) Ret i, at Meget har forandret sig, siden man forrige Gang fremtom med sine Betæneligheder. De Betæneligheder laa gjemte i de Hverrs Sjæls Dyb, da Grundene vare for Sagen; de komme nu med den reaktionære Lustning frem og blive til Grunde mod Sagen. Jeg skal derfor ikke stille store Forventninger til denne Sag; men at det vil være retfærdigt at føre den igjennem i samme Stillelse som for 6 Aar siden, er ganske sikkert. Foreløbig venter jeg dog ikke, at vi under de nuværende politiske Forhold skulle faae den Slags Retfærdighed gennemført.

Paulsen: Jeg tror det er rigtigt, naar jeg har opfattet Debatten her saaledes, at hele Thinget vil være enigt i, at Skibsafgiften i indenrigst Fart bør hæves, hvorimod Meningerne ere delte med Hensyn til, om man samtidig bør gaa videre for den udenrigste Fart. Jeg, fra mit Standpunkt, kunde jo meget godt være med til det Sidste fuldt ud og sige, det vilde være ønskelig, om Afgiften blev hævet for den udenrigste Fart; men paa den anden Side forekommer det mig, at det er en meget betydelig Defekt, Statskassen derved vilde lide, efter hvad der er oplyst af en foregaaende Læser omtrent 700,000 Kr., hvoraf endog en Del bæres af Skibe, som have Hjemstavn i Udlandet. Paa den anden Side tror jeg fra mit Standpunkt nok, at Loven kunde udvides noget mere; men man kan dog meget

godt være en Ven og Under af Reformer uden derfor at ville gjøre dem altfor voldsomme, og jeg tror, at enhver voldsom Reform, enhver hurtig Forandring altid kommer til at have en skadelig Indflydelse paa en stor Del af Landets Borgere. Ved Østerslyn af Lovforslaget ser jeg, at her staar — det er jo nu oplyst, hvorfor det staar der — at Farten mellem den østlige Kyst af Sjælland, den vestlige Kyst af Jyn og den sydvestlige Del af Sjælland og nærliggende Dele af Udlandet, skulle behandles som indenrigst Fart. Det forekommer mig, at dette Indsød af disse Steder kun vil vække Misforståelse, hvis Loven bliver vedtagen uforandret. Jeg kan ikke skjule, at, naar Skibene fra en vis Del af Landet have Ret til at befære det nærliggende Udland, medens andre Egne, f. Ex. det sydlige Jylland, ikke have den samme Ret, kan det kun vække Misnøje i det Hele. Jeg kan i Dieblisset ikke se rettere, men jeg skal tage den Reservation, da jeg jo ikke har været med til at behandle Lovforslaget tidligere, at det er muligt, der kan fremkomme Grunde, som kunne bevæge mig til at forandre min Anskuelse i saa Henseende. For Dieblisset maa jeg holde mig til, hvad der foreligger, at det er en Begunstigelse, der ydes enkelte Steder. Mig forekommer det, som sagt, at der Intet kunde være til Hinder for, at Lovforslaget ogsaa som indenrigst Fart betragtede Fart saavel fra hele Jylland som fra alle Derne, men f. Ex. kun tog Slesvig og Holsten med, og ikke mere af Udlandet. — Der er et andet Punkt, som jeg kunde nævne, skøndt jeg ikke tvivler om, at der er taget tilstrækkeligt Hensyn dertil, men det maa da være af Grunde, som ere mig ubekjendte, og det er, hvorfor man har betragtet som indenrigst Fart Farten mellem Helsingør, Kjøbenhavn o. s. v. og den lige overfor liggende svenske Kyst, men derimod — hvad der forekommer mig lidt forunderligt — ikke ogsaa har tænkt paa at lette den Trafik, der er eller vil komme mellem Tredevikshaavn og den lige overfor liggende svenske Kyst, navnlig Østeborg, samt maaste nogle norske Havne. Det synes jeg, man meget godt kunde gjøre, ligesom ogsaa Farten paa Rønne og Østid. — Søvrigt fremtom her nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Ville) med Hensyn til Dampskibssejladten. Det ærede Medlem synes at være en særlig Omfindtighed for, at der ikke bliver vedtaget Noget, som i fjerneste Måade kunde berøre Dampskibsarten ubehagelig. Man maa selvfølgelig gaa ud fra, at Dampskibsarten i ganske overordentlig høiere Grad end Seilskibsarten frembringer den indbyrdes Trafik mellem inden- og udenrigste Steder. Men paa den anden Side tror jeg at maatte hylde de Anskuelser, der ogsaa ere udtalte af et andet æret Medlem, nemlig at Forholdet mellem Seil- og Dampskibsarten ikke er saa overordentlig lige. Retfærdighed har der aldrig været veiet saa ganske nøje. Det er utvilsomt, at Dampskibs-